

روزنامه

روزنامه رسمی

جستجو

جستجو

این‌نامه ایمنی در بنادر

هدف:

هدف از تدوین این آیین‌نامه پیشگیری از حوادث منجر به صدمات جانی و خسارات مالی و ایمن‌سازی محیط کار در بنادر می‌باشد، لذا این آیین‌نامه به استناد ماده ۸۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران تدوین گردیده است.

دامنه شمول:

این آیین‌نامه در کلیه بنادر و به طور کلی کارگاه‌های مشمول ماده ۸۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران لازم‌الاجرا است.

فصل اول: تعاریف

بندر:

به محلی اطلاق می‌شود که شامل کلیه محوطه‌ها، حوضچه‌ها، کانال‌های دسترسی و لنگرگاه بوده و امور مربوط به تخلیه و بارگیری، ساخت و تعمیرات شناورهای باری، مسافری، تفریحی و صیادی در آن انجام می‌پذیرد.

اسکله:

سازه دریایی است برای پهلوودهی و مهار واحدهای شناور و به منظور انجام خدمات بندری و تخلیه و بارگیری

کار در بندر:

کلیه فعالیت‌هایی که در ناحیه بندر انجام می‌پذیرد.

شناور:

هر نوع وسیله نقلیه آبی که قابلیت حمل بار، مسافر و خدمات‌رسانی را داشته باشد، شناور گویند، شناورها را می‌توان بسته به نوع و نحوه کاربرد آن‌ها طبقه‌بندی کرد.

راهنما:

فردی ذیصلاح که از ناحیه بندر برای مشاوره در هدایت کشتی از لنگرگاه به اسکله و برعکس به کشتی ملحق می‌شود.

تجهیزات نجات غریق:

این وسایل برای نجات افراد درون آب مورد استفاده قرار می‌گیرد و عبارتند از قایق نجات، حلیقه نجات، حلقه نجات و ...

رمپ:

راهی است که در محل تقاطع‌های غیر هم‌سطح از یک مسیر منشعب به مسیر دیگر متصل می‌شود.

کانتینر:

محفظه‌ای است معمولاً فلزی و به شکل مکعب مستطیل برای تسهیل حمل کالا که در صورت لزوم پلمپ شده و در اختیار حمل‌کننده قرار می‌گیرد.

بدک کش:

واحدهی شناور با قدرت موتور زیاد است که در انجام امور خدماتی، پهلوودهی، جداسازی و یا اطفاء حریق کشتی در بندر و سایر موارد از آن استفاده می‌شود.

وسایل حمل و نقل و جابجایی بار:

شامل کلیه وسایل ثابت یا متحرک نظیر جرثقیل، لیفتراک و... که در ساحل و یا عرشه کشتی به منظور تعلیق، بالا بردن و پایین آوردن بارها و یا جابجایی آنها از یک محل به محل دیگر در حالت تعلیق یا ثابت بکار برده می‌شود.

فصل دوم: مقررات عمومی

ماده ۱. کارفرما مکلف است نسبت به شناسایی و ارزیابی شرایط محیط کار بندر اقدام نموده و تدابیر کنترلی مناسب را در جهت حذف مخاطرات احتمالی بعمل آورد.

ماده ۲. در محل بندر باید فضای کافی برای توقف کامیونها و تریلرها به منظور تخلیه و بارگیری کالا و تردد افراد وجود داشته باشد.

ماده ۳. هرگونه تغییر در تجهیزات، دستگاهها و ماشین‌آلات به گونه‌ای که آن را از حالت استاندارد یا طراحی اصلی کارخانه سازنده خارج نماید، ممنوع است.

ماده ۴. کلیه تجهیزات، دستگاهها و ماشین‌آلات باید طبق زمان‌بندی مشخص و برنامه‌ریزی‌شده و بر اساس دستورالعمل‌های کارخانه سازنده و استانداردهای مورد تأیید، مورد بازرسی فنی قرار گرفته و در صورت وجود نقص یا فرسودگی، تعمیر یا از فرایند کار خارج گردیده و اسناد بازرسی فنی مستند و نگهداری شود.

ماده ۵. کلیه تجهیزات، دستگاهها و ماشین‌آلات باید بطور کامل ایمن و براساس دستورالعمل‌های کارخانه سازنده و آیین‌نامه‌ها و مقررات حفاظت فنی، نصب، نگهداری و بهره‌برداری گردد.

ماده ۶. استفاده از تجهیزات، دستگاهها و ماشین‌آلات معیوب و غیرایمن برای حمل و نقل و جابجایی بار ممنوع است.

ماده ۷. تمامی وسایل و تجهیزات تخلیه و بارگیری (سیم بکسل‌ها، زنجیرها، قلاب‌ها، طنابها و مانند آن) باید کاملاً سالم بوده و بصورت دوره‌ای و قبل از هر بار استفاده مورد بررسی و بازرسی قرار گرفته و نتایج حاصله در پرونده مخصوص ضبط و نگهداری شود.

ماده ۸. کلیه تجهیزات، دستگاهها و ماشین‌آلاتی که غیرایمن هستند باید از چرخه عملیاتی خارج شده و علامت مشخص و مناسب « خارج از

مصوبات مجلس شورای ...	+
مقررات عمومی	+
آرای هیات عمومی دیوان ...	+
تصویب‌نامه‌ها	+
آیین‌نامه‌ها	+
اساسنامه‌ها	+
مشروح مذاکرات مجلس ...	+
آگهیها	+
سازمان امور مالیاتی ...	+
نظریات منشورتهی اداره ...	+
مصوبات شورای عالی ...	+
سازمان ثبت اسناد ...	+
مناقضه روزنامه رسمی	+
مصوبات شورای شهر	+
مصوبات شورای عالی ...	+
مصوبات مجمع تشخیص ...	+
مصوبات و نظریات شورای ...	+
مصوبات شورای عالی ...	+
آرای وحدت رویه دیوانعالی ...	+
متن کامل قوانین و ...	+
مصوبات شورای عالی ...	+
مصوبات شورای عالی ...	+
مصوبات شورای عالی ...	+

سرویس» روی آن نصب گردد.

ماده 9. کارفرما مکلف است ضمن تعیین محدوده فعالیت کارگران مشمول این آیین‌نامه و ایجاد شرایط ایمن بر استفاده صحیح آنها از ابزارآلات، دستگاهها و تجهیزات مربوطه نظارت‌های لازم را بعمل آورد.

ماده 10. مسیرهای تردد کلیه وسایط نقلیه، ماشین‌آلات و افراد باید بر اساس قوانین راهنمایی و رانندگی و مقررات ایمنی مشخص گردد.

ماده 11. مسیرهای تردد در بندر باید صاف و بدون حفره، موانع غیرضروری، سطوح برجسته و غیرلغزنده باشد.

ماده 12. معابر، پیاده‌روها و خطوط ریلی باید به گونه‌ای باشد که از ایجاد هرگونه تقاطع خطرناک جلوگیری شود.

ماده 13. تجهیزات حفاظت فردی متناسب با نوع کار باید توسط کارفرما تهیه و در شرایط مناسب نگهداری و در اختیار تمامی کارگران قرار داده شود.

ماده 14. کارفرما مکلف است کاربرد صحیح و مراقبت از وسایل حفاظت فردی را به کارگران آموزش داده و بر استفاده صحیح کارگران از وسایل مذکور نظارت کامل داشته باشد.

ماده 15. تمامی مکان‌های موجود در بندر که امکان سقوط افراد وجود دارد، باید دارای حفاظ ایمن باشد.

تبصره - در جاهایی که امکان استفاده از حفاظ‌های ثابت نیست مانند نرده‌ها یا پلکان‌هایی که در کنار آب قرار دارند و یا در کناره گذرگاهها باید از حفاظ‌های متحرک استفاده نمود.

ماده 16. در هنگام تخلیه و بارگیری باید ورود افراد متفرقه به منطقه عملیاتی ممنوع گردد.

ماده 17. انجام عملیات تخلیه و بارگیری در بندر در شرایط نامناسب و غیرمتعارف جوی (بر اساس مقررات و استانداردهای سازمان بنادر و دریانوردی) ممنوع است.

ماده 18. کارفرما مکلف است نسبت به انتخاب کلیه شاغلان در بندر، توان جسمی متناسب با نوع کار را مدنظر قرار داده و تمامی معاینات و آزمایشات پزشکی مرتبط با آنها را مطابق با ماده 92 قانون کار انجام دهد.

ماده 19. در هنگام بلند کردن، پایین آوردن و در طول مسیر حرکت بار باید از قرار گرفتن و حضور افراد در زیر آن جلوگیری گردد.

ماده 20. کلیه عملیات تخلیه و بارگیری از شناورها در طول مدت زمان انجام کار باید زیر نظر یک فرد ذیصلاح (مورد تایید سازمان بنادر و دریانوردی) حاضر در محل انجام پذیرد.

ماده 21. در تمامی مکان‌هایی که عملیات تخلیه و بارگیری انجام می‌شود، باید روش‌نمایی مناسب فراهم گردد.

ماده 22. در محل‌هایی که عملیات تخلیه و بارگیری انجام می‌شود باید وسایل اعلام و اطفاء حریق کافی و متناسب با نوع کالا، موجود و در دسترس باشد.

ماده 23. پالت‌های حمل کالا و دیگر وسایل مشابه برای نگهداری و حمل بار باید دارای ساختار متناسب، سالم و با استحکام کافی برای استفاده ایمن از آنها باشند.

ماده 24. بالا و پایین بردن بار تنها زمانی مجاز است که به نحو ایمن (مطابق با آیین‌نامه وسایل حمل و نقل و جابجا کردن مواد و اشیاء در کارگاهها) به تجهیزات بالا بر متصل شده باشد.

ماده 25. هرگونه کالای خطرناک باید بر طبق موازین حفاظتی و ایمنی مندرج در دستورالعمل‌ها و الزامات ملی و بین‌المللی بسته‌بندی، علامت‌گذاری، برجسب‌زنی شده باشد و بر این اساس تخلیه، بارگیری، حمل و انبار شود.

ماده 26. راه‌های دسترسی در مناطق عملیاتی باید به گونه‌ای باشند که هیچ‌گونه بار معلق یا آویزان از روی آنها عبور نکند.

ماده 27. کاربران کلیه وسایل حمل و نقل و جابجایی بار باید دستگاه‌های مورد استفاده را پیش از آغاز بکار مورد بازرسی فنی قرار داده و از صحت عملکرد آن اطمینان حاصل نمایند.

ماده 28. اشخاص حقیقی و حقوقی که در زمینه اجرا، نظارت و امور بندری مشغول بکار می‌باشند یا وسایل و تجهیزات موردنیاز بندر را تأمین می‌کنند باید محیط کار، ماشین‌آلات و لوازم را در شرایط ایمن تهیه و نگهداری کرده و اطلاعات لازم و به روز درخصوص استفاده و نحوه عملکرد ایمن تجهیزات را تهیه و به کارفرما ارائه نمایند.

ماده 29. کارفرما باید برنامه‌های آموزشی لازم ایمنی و حفاظتی متناسب با نوع کار را برای تمامی کارگران خود برگزار نماید.

ماده 30. ورود افراد غیرمجاز به کلیه محوطه‌های عملیاتی در بندر ممنوع است.

ماده 31. در هنگام نشست و انتشار مشتقات نفتی و مواد شیمیایی بر روی آسفالت و کلیه محوطه‌ها و اماکن بندری باید بلافاصله نسبت به تمیزکردن آن اقدام نمود.

ماده 32. در مکان‌هایی که از نردبان‌های دائمی استفاده می‌شود، آخرین پله نردبان باید یک متر پایین‌تر از پایین‌ترین سطح آب بوده و قسمت بالای نردبان که در دیواره اسکله فرورفته هرگز نباید توسط لبه دیواره ساحلی مسدود گردد.

ماده 33. کارفرما مکلف است تجهیزات نجات غریق به تعداد کافی تهیه و نگهداری نماید.

ماده 34. در نزدیک‌ترین فاصله ممکن به محل نصب نردبان‌های دائمی و پلکان‌های ورودی به شناور، وجود حلقه نجات با طناب الزامی است.

ماده 35. مسیر تردد مسافران باید از تمامی معابر موجود در بندر جدا باشد.

ماده 36. پله‌های دسترسی شناورها باید توسط نرده‌های ثابت حفاظ‌گذاری شده و دارای روش‌نمایی کافی باشد.

ماده 37. سطح پلکانها نباید لیز و لغزنده باشد.

ماده 38. تمامی نردبان‌های دائمی باید دارای دستگیره‌های ثابت نصب شده بر روی اسکله باشد.

ماده 39. استفاده از نردبان‌های طنابی بجز شناورها در کلیه اماکن بندری

ممنوع است.

ماده 40. رعایت تمامی مقررات آیین‌نامه‌های حفاظتی «وسایل حمل و نقل و جایجا کردن مواد و اشیاء در کارگاهها» و «ایمنی لیفتراک» در خصوص وسایل و تجهیزات حمل و نقل کالا در بندر الزامی است.

ماده 41. استفاده از تجهیزات مناسب مهار بار (ورقه‌های فلزی نگهدارنده، سیم بکسل‌ها، زنجیرها، قلاب‌ها، طناب‌ها و مانند آن) در کلیه کفی‌های کشنده حامل بار الزامی است.

ماده 42. کلیه دستگاهها، تجهیزات، ماشین‌آلات و کالاهای قابل غلتیدن باید همیشه در سطوح هموار نگهداری‌شده و اقدامات ایمنی جهت مهار آنها بعمل آید.

ماده 43. در مکانهایی که تسمه نقاله‌ها از بالای محل تردد می‌گذرد تعبیه حفاظهای ایمن به منظور جلوگیری از سقوط بار الزامی است.

ماده 44. تسمه‌ها و نوار نقاله‌های محصور که مواد با قابلیت اشتعال و انفجار را انتقال می‌دهند باید دارای تهویه موثر باشند.

ماده 45. طراحی، ساخت، نصب، نگهداری و حفاظت از تمامی تجهیزات و مدارات الکتریکی باید مطابق با استانداردهای دریایی و آیین‌نامه تأسیسات الکتریکی در کارگاهها باشد.

ماده 46. تمام تجهیزات و دستگاههای الکتریکی موجود در بندر باید دارای سیستم اتصال به زمین موثر باشند.

ماده 47. بالا رفتن از تسمه نقاله‌ها و واگن‌های حمل بار و تردد کارگران بر روی آنها باید ممنوع گردد.

ماده 48. محموله‌هایی که به طور موقت بر روی اسکله قرار داده می‌شود، باید از لبه اسکله حداقل 5/1 متر فاصله داشته باشد.

ماده 49. حضور کارگران درون واگن‌های رویار که مواد انبارشده در آن توسط وسایل بالابر مغناطیسی در حال جابجایی هستند، ممنوع است.

ماده 50. کالاها باید طوری در داخل انبارها قرار داده شوند که عبور و مرور کارگران و در صورت اقتضاء وسایل نقلیه به راحتی ممکن باشد و ضمناً مواد مذکور باید طوری چیده شوند که خطر سقوط و بروز سوانح وجود نداشته باشد.

ماده 51. کلیه معابر باید مجهز به سیستم‌های روشنایی اضطراری آماده به کار باشند.

ماده 52. حداکثر ظرفیت مجاز بالابر باید بطور مشخص و خوانا روی دستگاه حک شده باشد.

ماده 53. قلاب‌های دستگاههای بالابر باید مجهز به شیطانک و سایر وسایل حفاظتی بوده و بر حسب نوع کالا به شکلی باشد که مانع جدا شدن اتفاقی بار گردد.

ماده 54. در صورتی که وسایل بستن بار در مجاورت لبه‌های تیز بار قرار می‌گیرند بایستی از بالشتک‌های مناسب برای قرارگیری بین لبه تیز بار و وسایل مزبور استفاده نمود.

فصل سوم: مقررات اختصاصی

ماده 55. ایجاد معبر ایمن برای تردد به داخل شناورها الزامی است.

ماده 56. سطح معبر رمپ باید به گونه‌ای طراحی و ساخته شود که دارای اصطکاک مناسب برای هرگونه شرایط بهره‌برداری باشد.

ماده 57. برای جلوگیری از جداشدن رمپ شناور از رمپ اسکله استفاده از جایگاه مهار مطمئن الزامی است.

ماده 58. انبارش، جابجایی و انتقال کلیه کالاها و کانتینرها در محوطه بندر و همچنین انبارها باید با رعایت کامل آیین‌نامه‌ها و مقررات ایمنی و حفاظت فنی صورت پذیرد.

ماده 59. کلیه ماشین‌آلات تخلیه، بارگیری و حمل کالا و کانتینر باید با سرعت مطمئنه و ایمن (بر اساس مقررات راهنمایی و رانندگی) تردد نمایند.

ماده 60. برای دسترسی به کانتینرهایی که در ردیف‌های بالا قرار دارند باید از نردبان و یا سکوهایی مناسب و ایمن تردد نمایند.

تبصره - بالا رفتن از در کانتینر برای دسترسی به کانتینرهایی که در ردیف بالا قرار گرفته‌اند ممنوع است.

ماده 61. کانتینرها باید سالم بوده و از نظر وجود مواد باقیمانده کاملاً پاک شده باشند.

ماده 62. بار درون کانتینر باید به صورت یکنواخت توزیع شده و نباید بیش از 60 درصد بار در یک سمت طول کانتینر قرار گیرد.

ماده 63. هنگام نظافت و تمیز کردن کانتینرها باید در آنها کاملاً باز باشد.

ماده 64. چنانچه کار بر بالای کانتینر اجتناب‌ناپذیر باشد باید از تجهیزات حفاظتی مناسب برای جلوگیری از سقوط استفاده نمود.

ماده 65. کار بر بالای کانتینرها به هنگام شرایط جوی غیرمتعارف ممنوع است.

ماده 66. راهنما در هنگام انجام کلیه مراحل عملیات راهنمایی شناورها باید دارای تجهیزات حفاظت فردی لازم بویژه حلیقه نجات باشد.

ماده 67. انتقال راهنما از بندر به شناور و بالعکس، باید به وسیله قایق مجهز به کلیه لوازم ایمنی مناسب صورت پذیرد.

ماده 68. عملیات الحاق راهنما به کشتی باید تنها از طریق پله راهنما صورت پذیرد.

ماده 69. کاپیتان کشتی موظف به رعایت تمامی موارد ایمنی و حفاظتی الحاق راهنما به کشتی می‌باشد.

ماده 70. جرتعیل کشتی باید دارای آژیر اعلام خطر حمل بار بیش از حد مجاز باشد.

ماده 71. کاپیتان کشتی مکلف به نظارت بر انجام صحیح بارگیری و تخلیه کشتی می‌باشد.

ماده 72. کارگرانی که درخن کشتی مشغول بکار هستند، ملزم به استفاده از تجهیزات حفاظت فردی متناسب با کار می‌باشند.

ماده 73. دسترسی به انبار یا عرشه کشتی باید توسط یک راه پله ثابت یا در صورت عدم امکان یک نردبان ثابت یا گیره‌های مخصوص جای پا در دیوار و یا گودی برای جای پا با ابعاد مناسب و استحکام کافی صورت پذیرد.

ماده 74. راههای دسترسی به انبار کشتی باید جدا از دریچه‌های آذمرو

باشد.

ماده 75. کلیه تجهیزات مربوط به مهار شناور و درپوش تمامی دریچه‌های ورودی باید از ساختار سالم و استحکام کافی برخوردار باشند.

ماده 76. پوشش دریچه‌های ورودی که با استفاده از بالابر باز می‌گردند باید مجهز به اتصالات قابل دسترسی و مناسب برای محکم کردن تسمه‌ها یا دیگر وسایل بالابر باشند.

ماده 77. تمامی دهانه‌های باز روی شناور و یا بر روی عرشه که امکان سقوط کارگران وجود دارد باید حفاظ‌گذاری مطمئن و ایمن داشته باشند.

ماده 78. انبار کشتی باید دارای سیستم تهویه مناسب و موثر باشد.

ماده 79. راه‌های دسترسی به کشتی باید با استفاده از توریهای سالم، به نحو ایمن نصب شده باشد تا از سقوط کارگران به آب از محل فاصله بین پهلوئی کشتی و اسکله جلوگیری شود.

ماده 80. صفحات اتصال مورد استفاده در سکوهایی حمل و پلکان متحرک و کشتی‌های حمل مسافر و خودرو باید با روش‌های ایمن مورد استفاده قرار گیرند.

ماده 81. تمامی دریچه‌های آدمرو واقع بر روی عرشه شناور که حفاظ پیرامونی، ارتفاع و استحکام مناسب ندارند باید به روش‌های ایمن محصور و پوشانده شوند.

ماده 82. تمام سکوهایی مهار (دلفین‌ها DOLPHINS) باید دارای یک نردبان که یک سر آن در آب قرار گرفته، باشند.

ماده 83. محل تیرهای مهار بر روی کشتی و اسکله (BOLARDS) باید تمیز و بدون هیچ مانع و زائده‌ای باشد.

ماده 84. کارگرانی که در امر مهار شناور اشتغال دارند باید آموزش‌های لازم و متناسب با کار را در این خصوص دیده باشند.

ماده 85. در صورت تحت فشار قرار گرفتن طناب مهار کشتی کلیه افراد باید از محدوده خطر پاره شدن طناب دور شوند.

ماده 86. استفاده از جرثقیل کشتی برای جابجایی واگن‌های بار مستقر بر روی اسکله ممنوع است.

ماده 87. راه‌های داخلی کشتی و دستیابی به بخش‌های مختلف آن باید ایمن باشند.

ماده 88. لیه بیرونی تمامی عرشه‌های مرتفعی که کارگران بندر ممکن است در آنجا مشغول بکار باشند باید مجهز به حفاظ ایمن باشند.

ماده 89. بار انبارها و عرشه کشتی باید طوری بسته‌بندی و مهار گردد که از ریزش ناگهانی آن بر روی کارگران بندر جلوگیری شود.

ماده 90. کلیه کانتینرها، پالت‌ها و تجهیزات مشابه مورد استفاده برای حمل و نقل، جابجایی یا ذخیره‌سازی مواد باید فاقد لبه‌های تیز، برآمدگی یا سطوح زبر و خشن باشند.

فصل چهارم: مقررات متفرقه

ماده 91. اعمال نایمن، غیرمرتبط با کار، خودسرانه و شوخی به هنگام کار در بنادر ممنوع است.

ماده 92. کلیه قسمت‌های انتقال‌دهنده نیرو و مواد و همچنین قسمت‌هایی که امکان ایجاد حادثه برای کارگر و افراد داشته باشد، باید دارای حفاظ ایمن و موثر باشد.

ماده 93. استفاده از علائم و نشانه‌های ایمنی مطابق با آیین‌نامه‌های اعلامی و نشانه‌های ایمنی در محوطه بنادر الزامی است.

ماده 94. استفاده از علائم شب‌نما در مکان‌های تاریک و کم نور بندر الزامی است.

ماده 95. محل و نوع تجهیزات اطفاء حریق باید مطابق با آیین‌نامه «پیشگیری و مبارزه با آتش‌سوزی» تعیین گردد.

ماده 96. کلیه اطاقک‌های یخچالی باید مجهز به آژیر خطر بوده و در آنها از داخل یخچال قابل بازشدن باشد.

ماده 97. استعمال دخانیات، روشن کردن و همراه داشتن کبریت، فندک و هرگونه اشیاء مولد شعله و جرقه در کلیه نقاطی که در آنها مواد قابل اشتعال و انفجار نگهداری و بکار برده می‌شود ممنوع است.

ماده 98. بنادر باید دارای وسایل و تجهیزات کافی پیشگیری و مبارزه با آتش‌سوزی بوده و در تمام ساعات شبانه‌روز اشخاصی را که از تعلیمات لازم بهره‌مند هستند و به طریقه استفاده از وسایل و تجهیزات مربوطه آشنا می‌باشند را در اختیار داشته باشند.

ماده 99. در انبارها، ساختمان‌ها و تاسیسات باید با توجه به وسعت آنها از تجهیزات کشف، اعلام و اطفاء حریق استفاده گردد.

ماده 100. مشتقات نفتی و مواد شیمیایی قابل اشتعال و انفجار باید در مکان‌های خاص و دور از حرارت، جرقه، تابش مستقیم نور خورشید و در محل‌هایی که احتمال وقوع آتش‌سوزی ندارد، نگهداری شود.

ماده 101. انبار نمودن و چیدمان مواد قابل اشتعال در مجاورت مواد قابلیت اشتعال سریع ممنوع است.

ماده 102. در بنادر باید از وسایل گرمایشی مناسب و ایمن برای گرم نمودن فضا استفاده نمود.

ماده 103. با عنایت به ماده 88 قانون جمهوری اسلامی ایران، کلیه واردکنندگان، تولیدکنندگان، فروشندگان، عرضه‌کنندگان و بهره‌برداران کسندگان تجهیزات، دستگاه‌ها و ماشین‌آلات در بنادر مکلف به رعایت استانداردها و موارد حفاظت و ایمنی می‌باشند.

ماده 104. مسئولیت رعایت مقررات این آیین‌نامه بر عهده کارفرما بوده و در صورت وقوع هر گونه حادثه ناشی از کار به دلیل عدم توجه وی به الزامات قانونی مطابق مواد 175 و 176 قانون کار عمل شده و نامبرده مکلف به جبران خسارت وارده به زیان‌دیدگان می‌باشد.

این آیین‌نامه مشتمل بر 4 فصل و 104 ماده و 2 تبصره به استناد مواد 85 و 91 قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ 18/5/1389 شورای عالی حفاظت فنی تدوین و در تاریخ 17/11/1389 به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده است.

بازگشت

بالا

اول

آرشیو | درباره | عضویت | اشتراك | وضعیت کاربری | تماس | لینکها

